

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 739/2021
21.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Горана Станојевића, због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Станојевића, адвоката Предрага Милованчевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К број 47/18 од 30.09.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 75/21 од 13.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 21.10.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Станојевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К број 47/18 од 30.09.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 75/21 од 13.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К број 47/18 од 30.09.2019. године, окривљени Горан Станојевић, оглашен је кривим због извршења кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 године у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 26.12.2011. године до 10.07.2012. године.

Истом пресудом на основу члана 87. КЗ окривљеном Горану Станојевићу изречена је мера безбедности одузимање предмета, па је од окривљеног одузет један кухињски нож са пластичном дршком.

Наведеном пресудом, на основу члана 261. ЗКП, обавезан је окривљени Горан Станојевић да плати суду на име паушала износ од 20.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, док је основу члана 262. став 2. ЗКП, обавезан да сноси трошкове кривичног поступка, с тим што ће се о висини трошкова одлучити посебним решењем, док је на основу члана 258. ЗКП, оштећени АА упућен да имовинскоправни захтев остварује у парничном поступку.

Истом пресудом према окривљеном Горану Станојевићу на основу члана 422. тачка 3) ЗКП одбијена је оптужба да је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, а на основу члана 258. ЗКП упућени су оштећени ББ и ВВ да имовинскоправне захтеве остварују у парничном поступку.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 75/21 од 13.04.2021. године, одбијене су као неосноване, жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и жалба браниоца окривљеног Горана Станојевића, па је пресуда Вишег суда у Београду К број 47/18 од 30.09.2019. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, у осуђујућем делу, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Горана Станојевића, адвокат Предраг Милованчевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и погрешне примене закона, са предлогом да Врховни касациони суд укине другостепену пресуду и преначи првостепену пресуду у осуђујућем делу, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, јер је на чињенично стање утврђено у правноснажној одлуци погрешно примењен закон, а на основу одредбе члана 488. став 3. ЗКП, одложи извршење правноснажне пресуде.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Станојевића је неоснован.

Бранилац окривљеног Горана Станојевића у захтеву наводи, да је побиијаним пресудама оптужба прекорачена у погледу времена и места извршења кривичног дела за које је окривљени Горан Станојевић оглашен кривим.

Оптужницом Вишег јавног тужиоца у Београду КТ 131/12 од 24.02.2012. године окривљеном Горану Станојевићу стављено је на терет да је дана 26.12.2011. године око 23 часа, у ..., улица ... број .., у дворишној кући извршио кривично дело убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ, а у изреци првостепене пресуде, којом је окривљени оглашен кривим због извршења тог кривичног дела, наведено је да је кривично дело извршено у дворишту куће у идентично време како је то наведено и у оптужници.

По налажењу Врховног касационог суда разлика у месту извршења кривичног дела за које је окривљени Горан Станојевић оглашен кривим, у односу на оно место извршења које је означено у оптужници, представља прилагођавање изреке пресуде чињеничном стању које произилази из изведених доказа, при чему није измењена

суштина чињеничног описа, тако да није повређен објективни идентитет између оптужбе и пресуде, па побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, како се то неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца овог окривљеног указује.

Врховни касациони суд се није упуштао у наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује да је током овог кривичног поступка утврђено да је кривично дело учињено 25.11.2011. године, а не 26.11.2011. године, јер се на наведени начин указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што не представља разлог због кога окривљени и његов бранилац могу поднети овај ванредни правни лек.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгомир Милојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**